ΕΤΟΣ Θ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 21 Μαΐου 1895 Ἀριθ. 399

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—1½ π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἑστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί ζητοῦμεν; — Ἡ Ποίησις κατὰ τὸν Μεσαίωνα (ὑπὸ κ. Βασιλικῆς Κυριακίδου). — Ρωξάνδρα Μάνου Α'. — Πρωτομαγιά. Ποίημα (ὑπὸ δος Μαρίκας Φιλιππίδου).—Ἀνάπαυσις. — Εὐεργετικὴ ἑορτὴ ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων καὶ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.—Ἡ Ἑστία (ὑπὸ δος Ἐριέτας Κωνσταντινίδου).—Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ Παρισινῆς). — Αἱ ψῆκτραι καὶ τὰ κτένια.—Ψιττακός.—Ποικίλα.—Ἀλληλογραφία.—Συνταγαί. Συμβουλή.—Εἰδοποιήσεις.—Ἐπιφυλλίς.

ΤΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝ;

Οὐδεμία ἐκ τῶν εἰδήσεων, ἃς αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν περὶ τῶν μεταρρυθμιστικῶν σχεδίων τῆς νέας Κυβερνήσεως μᾶς συγκινεῖ τόσον, ὅσον ἡ ἀναγομένη εἰς τὰ νομοσχέδια τῆς δημοτικῆς παιδεύσεως.

Δὲν πρόκειται βεβαίως μόνον περὶ οἰκονομικωτέρων διαρρυθμίσεων αὐτῆς, διότι ὁ μόνος ἴσως κλάδος διὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὴν πατριωτικωτάτην τῶν Κυβερνήσεων, ὄχι ἐπιτρέπεται, ἀλλ' ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι γενναία, εἶναι ὁ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ τῶν κατωτάτων λαϊκῶν τάξεων. Πρόκειται, ὡς πιστεύομεν, περὶ τῆς λογικωτέρας καὶ πρακτικωτέρας διαρρυθμίσεως τῆς πρώτης παιδεύσεως, πρόκειται περὶ τῆς ἀληθοῦς ἔστω καὶ στοιχειώδους μορφώσεως τοῦ λαοῦ.

Καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις, ἣν χαρακτηρίζει ἰδιαίτατα ἀβρότης καὶ σεβασμὸς πρὸς τὰ δικαιώματα πάντων, ἀδιακρίτως φύλου καὶ κοινωνικῶν θέσεων, ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὸν λαὸν τὸν Ἑλληνικὸν συμπεριλαμβάνει καὶ τὰς γυναῖκας, ὅτι ἐννοεῖ καὶ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως καὶ τῆς γυναικείας παιδεύσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν προορισμὸν τῆς γυναικὸς τοῦ αἰῶνός μας.

Ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι τὰ γραφόμενά μας θὰ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν, — προκειμένου ἄλλως περὶ τοῦ φύλου μας — ἠθέλομεν ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν τῶν μελλόντων νὰ ἰθύνωσι τὸν ἐκπαιδευτικὸν κλάδον τῆς χώρας μας, ἰδιαίτατα εἰς τὴν κατάργησιν τῶν σχολαστικῶν τύπων, εἰς τὴν αὐστηρὰν τῶν ὁποίων τήρησιν ἐπέμειναν μέχρι σήμερον πάντες οἱ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς χώρας κατὰ καιροὺς διευθύνοντες.

Τὰ τυπικὰ αὐτὰ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων καθήκοντα ἐν μέχρι σήμερον ἐπέφερον ἀποτέλεσμα: νὰ μεταβάλωσι τούτους καὶ ἐκείνους εἰς μηχανὰς ἑτεροκινήτους, εἰς ὄντα ἑτεροσυνείδητα, ὑποχρεωμένα ἐπὶ αὐστηρᾷ ποινῇ νὰ αἰσθάνωνται, νὰ ἐργάζωνται, νὰ δρῶσιν, ὄχι ὡς ἡ νοημοσύνη καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ ἡ ἰδιοσυγκρασία καὶ ἡ ἱκανότης των ἀπαιτεῖ, ἀλλ' ὡς αἰσθάνεται, ἐννοεῖ καὶ θέλει ὁ συντάξας τὰ προγράμματα καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῶν σχολείων.

Ζῶμεν εἰς αἰῶνα κατ' ἐξοχὴν δημοκρατικόν, καθ' ὃν ἡ ἀνθρωπότης ἔχει ἀνάγκην θελήσεως, χαρακτῆρος, αὐτοπεποιθήσεως, καθ' ὃν πᾶσαι αἱ νοητικαὶ καὶ φυσικαὶ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις ὀφείλουν νὰ ἀναπτύσσωνται εἰς τρόπον, ὥστε, ἕκαστος νὰ δύναται νὰ ἀνοίγῃ διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τὸν δρόμον, ὃν ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἐν τῇ ζωῇ. Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πολιτεία ἀντὶ ἀνθρώπων νοημόνων καὶ ὄντων αὐτενεργῶν μορφώνει μηχανάς, προπαρασκευάζει ὀπισθοδρομικότητα διὰ τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον παρὰ τῆς νοημοσύνης τοῦ λαοῦ ἐξαρτᾷ τὴν πρόοδόν του.

Εἰς τὴν τήρησιν τὴν ἄσκοπον καὶ ἄλογον τῶν τύπων αὐτῶν θυσιάζονται ἄλλως τε οἱ δύο οὐσιωδέστατοι πράγοντες τῆς ἀνθρωπίνης μορφώσεως· ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ γνῶσις τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν. Αὐτὰ εἶναι πράγματα ἄγνωστα καὶ εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν διδασκόντων ἔτι. Ἠθικὴν ἐκλαμβάνουν τὴν ὑποταγὴν τοῦ διδασκομένου εἰς τοὺς λόγους των ἢ εἰς τὴν ῥάβδον των καὶ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα τὴν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς.

Καὶ νεότης ἥτις ἀνατρέφεται ἐν τῇ παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἐπιβάλλει ἡ λογική, ἡ εὐκοσμία, αἱ κοινωνικαὶ ὑποχρεώσεις καὶ οἱ νόμοι τῆς πατρίδος ἀναγκαίως περιπίπτει ἢ εἰς τὸν σκεπτικισμὸν ἢ εἰς τὸν κυνισμόν. Τοιαύτη νεότης ἐὰν δὲν εἶναι ἄνανδρος καὶ ποταπή, ἐὰν δὲν ἐρυθριᾷ πρὸ τῶν ἀπεχθεστέρων λόγων καὶ πράξεων, ἐπιδεικνύει ὅμως ἀσέβειαν καὶ καταφρόνησιν πρὸς πᾶν τὸ ἄξιον σεβασμοῦ.

Τὴν κατωφερῆ ταύτην ὁδὸν δὲν ἀκολουθοῦν μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ αἱ νεάνιδες, θύματα αὗται ὡς καὶ ἐκεῖνοι τῆς ἀτελεστάτης καὶ ἀσκόπως τυπικωτάτης ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως.

Παρακολουθήσατε τὰς εἰς τὰ διάφορα παρθεναγωγεῖά μας ἐκπαιδευομένας. Ψυχολογήσατε ὀλίγον ἐπὶ τῆς συμπεριφορᾶς των μετὰ τῶν διδασκαλισσῶν καὶ προϊσταμένων των, μετὰ τῶν γονέων των, μετὰ τῶν συμμαθητριῶν των, μετὰ τῶν ξένων. Ζητήσατε νὰ ἀναλύσητε ὅ,τι εὕρετε ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ των καὶ θὰ ἐκπλαγῆτε πρὸ τῆς κενότητος, πρὸ τῆς κουφότητος, πρὸ τοῦ κυνισμοῦ, πρὸ τῆς αὐθαδείας, πρὸ τοῦ ἐγωϊσμοῦ τῶν πλείστων ἐκ τούτων.

Ἄλλοτε εἰς παρελθόντας χρόνους, ὅτε βεβαίως ἡ ἐκπαίδευσίς μας δὲν ἦτο καλλιτέρα, τὰς ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις αὐτῆς ἀντεστάθμιζε τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ ὁ κατὰ τὰς τότε συνθήκας μᾶλλον περιωρισμένος καὶ πειθαρχικὸς βίος. Σήμερον ὅτε τὸ γόητρον τῆς θρησκείας, ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐξασθενεῖ, ὅτε αἱ αὐστηραὶ προλήψεις καὶ ὁ περιωρισμένος βίος ἀντικαθιστῶνται ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας καὶ οἰκογενειακῆς χειραρετήσεως, ἐὰν τὸ σχολεῖον δὲν ἐπιληρθῇ τῆς ἐν ἐφαρμογῇ διδασκαλίας τῆς ἠθικῆς, τῆς εὐκοσμίας, τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν νόμων καὶ ὑποχρεώσεων, ποῖον ἐπιφυλάσσεται μέλλον διὰ τὴν πολυειδῶς δοκιμασθεῖσαν καὶ ταλαιπωρηθεῖσαν πατρίδα;

Καὶ τί θὰ εἶναι ἡ κοινωνία αὐτὴ τοῦ μέλλοντος, ἣν οὐδεὶς ἐρρόντισε νὰ ἐξοικειώσῃ μὲ τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος, τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώτεως;

Ἀρκετὸν καιρὸν ἀντιγράφομεν—ἀτελῶς ἔστω—τοὺς Εὐρωπαίους. Δὲν θὰ ἦτο ἄρα καιρὸς νὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἀντιγράφωμεν καὶ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἰς ὅ,τι τοὐλάχιστον ἔχουν πρακτικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον. Ἡ ἀρχή των εἰς τὴν δημοτικήν των παίδευσιν εἶναι ἡ ἑξῆς· νὰ διδάξουν συντόμως καὶ πρακτικῶς τὰ παιδία καὶ τῶν δύο φύλων ποῖοι εἶναι οἱ συνταγματικοὶ νόμοι τῆς πατρίδος των, ποῖα τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ἑαυτοὺς καθήκοντά των καὶ ποῖαι αἱ μετὰ τῆς ἐργασίας σχέσεις καὶ ὑποχρεώσεις των.

Τὸ συνταγματικὸν κείμενον, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ γνωρίζῃ ἐκ στήθους πᾶς μαθητὴς καὶ πᾶσα μαθήτρια δημοτικοῦ σχολείου εἶναι ὀλίγον ἐκτενέστερον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καὶ περιλαμβάνει τὰς οὐσιωδεστέρας ὑποχρεώσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ πολίτου πρὸς τὸ ἔθνος του καὶ τὰς ἀπὸ ζημιώσεις εἰς ἃς ὑποβάλλεται πᾶς ὁ παραβαίνων τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας.

Βιβλία εἰς τὴν δημοτικὴν παίδευσιν εἶναι ἐλάχιστα. Τὰ ἀναγνωστικὰ των τοιαῦτα εἶναι ἡ ἀποθέωσις τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, αἱ γενικαὶ περὶ ἐλευθερίας ἀρχαὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ προσωπικὴ ἑνὸς ἑκάστου εὐθύνη. Αἱ γεωγραφικαὶ γνώσεις των περιορίζονται ἰδίᾳ εἰς τὴν γενικὴν διαίρεσιν τῆς χώρας των καὶ εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν αὐτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπικρατειῶν καὶ εἰς τὴν εἰδικὴν παραγωγὴν ἑκάστης τούτων. Ὅλα τὰ παιδιὰ ἄρρενα καὶ θήλεα εἰξεύρουν ποῦ κλλλιεργεῖται περισσότερον ὁ βάμβαξ, ποῦ ὁ καπνός, ποῦ οἱ δημητριακοὶ καρποί, καὶ γνωρίζουν ἐν λεπτομερείᾳ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς βιομηχανίας ἑκάστης πόλεως. Ἐξαποστέλλονται εἰς τὴν ὀρθογραφίαν γράφοντες καθ' ὑπαγόρευσιν ἐμπορικὰς ἐπιστολὰς καὶ εἰς τὴν ἀριθμητικὴν τηροῦντες μικρὰ βιβλία δαπανῶν.

Ὅλον τὸν λοιπὸν χρόνον των ὁμιλοῦν καὶ συζητοῦν μετὰ τῶν διδασκάλων των ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, ἀντλουμένων ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας διδάσκεται ἀνεπαισθήτως ἡ ἠθικὴ — χωρὶς ἐννοεῖται σχυλαστικότητας καὶ ἀνιαρὰς ἱερεμιάδας — διδάσκεται ἡ εὐκοσμία, ἡ ἀβρότης, τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα. Ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην του, ὅσον τολμηρὰ καὶ ἂν εἶναι. Ἐξοικειοῦται ὅμως — ἀποδοκιμαζόμενος, ὅταν λέγῃ ἀνοησίας — νὰ σκέπτεται πολὺ καὶ νὰ αἰσθάνεται ὅτι φέρει τὴν εὐθύνην τῶν λόγων καὶ πράξεών του.

Διὰ τοῦτο οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔχουν ἀντὶ γυναικῶν κούκλας καὶ ἀντὶ ἀνδρῶν ἀνδρείκελλα.

Η ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΟΝ ΑΙΩΝΑ

Γ'.

Ὁ ρυθμὸς ἰδιοποιηθείς γενικῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἠδύνατο ἴσως νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲ τοὺς ἤχους τῆς ταμβούκης (εἴδος ἐγχόρδου ὀργάνου), καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰ δυσκολώτερα ὦτα. Ἦσαν στίχοι ὀκτὼ ἢ δέκα ποδῶν, ἐνίοτε καὶ δώδεκα, διῃρημένοι εἰς μακρὰς ἀνίσους στροφάς· ὅταν ὁ ποιητὴς ἐβαρύνετο νὰ συναρμόζῃ ὁμοιοκαταληξίας, ἐπανήρχιζεν ἐπὶ ἄλλων ὡς οἱ ἀνυπόφοροι ἐκεῖνοι ὁμιληταί, οἵτινες παύουν μίαν στιγμὴν διὰ ν' ἀναπνεύσουν καὶ ἐπαναρχίζουν πάλιν.

Ἐν μέσῳ τῶν μετρίων τούτων ἔργων ἀνεφάνη ἔργον ἀξιοπαρατήρητον, ἀριστούργημα, ἀξίας μεγάλης οὕτως εἰπεῖν : Τὸ Ἄσμα τοῦ Ρολάνδου λεγόμενον. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ περιῤῥήμου τούτου ποιήματος περιστρέφεται εἰς ἐπεισόδιον τῆς βασιλείας τοῦ Καρολομάγνου. Τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ δύναμις τῆς ποιήσεως ἐπὶ τῶν ψυχῶν, ὥστε τὸ ἀριστούργημα τοῦτο μόλις ἀνεφάνη, εὐθὺς ἐγένετο τὸ ἀγαπητὸν θέμα τῶν ραψῳδῶν (trouvadoures) καὶ ἡ ὁμιλία ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

Ὁ Νορμανδὸς Θερούλδ ὁ ποιητὴς τοῦ ἔργου τούτου δὲν ἦτο ποιητὴς μέτριος. Εἶχε ψυχὴν μεγάλην σχεδὸν, πρὸς τὰ ὑψηλὰ τείνουσαν. Τὸ ποίημά του εἶναι ἁπλοῦν, ἡ ἐκτέλεσίς του ἐκτενής, τὰ αἰσθήματά του ἡρωϊκά, οἱ στίχοι του ἐκλεκτοί. Διϊσχυρίζονται ἀδιστάκτως ὅτι τὸ ἀριστούργημα τοῦτο δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου καὶ ἴσως, ἴσως τὴν ὑπερβαίνει. Ἀλλ' ὁ πατριωτισμός, ὅστις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ πάντα πολίτην, διὰ τὸν κριτικὸν τῶν συγγραμμάτων εἶναι ἐλάττωμα σπουδαῖον. Τὰ ἔργα τῆς διανοίας δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς λαοὺς καὶ δὲν δύνανται νὰ θεωρῶνται καλὰ, διότι ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου ἢ ἄλλου τινός, ἀλλὰ διότι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ εἶναι καλά. Ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῇ τὰ ἴδια ὡς καλλίτερα. Ἀλλὰ τὸ ποίημα τοῦ Θερούλδ, πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ συγκρίνηται μὲ τὴν Ἰλιάδα, διότι εἶναι ἡ ἔκφρασις πολιτισμοῦ ὀλιγώτερον προκεχωρημένου. Οἱ Ἕλληνες τῆς ἡρωϊκῆς ἐποχῆς εἶχον ἐξέλθει τῆς βαρβαρότητος. Εἶχον νόμους, τέχνας, ἤθη σχετικῶς ὁμαλά, φαντασίαν ζωηράν, διάλεκτον ὀρθήν, πλήρη μουσικῶν ἐμπνεύσεων. Ἐγεννήθησαν ποιηταὶ καὶ

ἀνέπτυξαν διὰ τῆς ἐπιμελημένης μελέτης τὸ δῶρον τοῦτο τοῦ λόγου. Ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ σκηνῇ του ἔψαλλε διὰ τῆς λύρας τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν προγόνων. Δὲν εὑρίσκει τις ἐν τῷ Ρολάνδῳ τοῦ Θερούλδ τὰς ἀρετεῖς περιγραφὰς τῆς φύσεως, ἔνθα ὁ Ἕλλην ποιητὴς ηὐχαριστεῖτο, ὁάσεις θελκτικὰς ἀναπαυούσας τὴν φαντασίαν ἐκ τοῦ θρύβου τῶν ὅπλων, ἐν τῇ δροσερότητι τῶν σπηλαίων ἢ τῇ εἰρήνῃ τῶν κοιλάδων. Ὄχι, ὁ ἡμιάγριος ἄνθρωπος δὲν ἔχει τὸν καιρὸν νὰ παρατηρῇ. Δι' αὐτὸν ὁ οὐρανὸς εἶναι σκληρός, ἡ γῆ φιλάργυρος. Οὕτως εἰς τοὺς ἀρχαίους ραψῳδοὺς (trouvadours) ἡ φυσικὴ περιγραφὴ εἶναι βραχυτάτη. Τὸ ἤρεμον μεγαλεῖον μιᾶς ἑσπέρας, ὅπερ ὁ Ὅμηρος περιγράφει μὲ τόσον δροσερὰ χρώματα, παρ' αὐτοῖς μόνον διὰ δύο στίχων περιεγράφετο, ὅσον ζηρότερα δύνανταί τις νὰ φαντασθῇ. Ὅσῳ οἱ χαρακτῆρες τῶν Ἑλλήνων ἡρώων εἶναι διάφοροι καὶ πρωτότυποι, τόσον οἱ τῶν βαρόνων τῆς φευδαλικῆς ἐποχῆς εἶναι ὅμοιοι. Τὸ βίαιον τοῦ χαρακτῆρος εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν κολοσσῶν τούτων. Ἀπὸ τοῦ θυμοῦ εἰς τὴν ἀπειλήν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς εἰς τὴν πρᾶξιν· ὑπερβολικοὶ εἰς ὅλα δὲν εἶχον μέτρον, οὔτε εἰς τοὺς λόγους οὔτε εἰς τὰ ἔργα.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Βασιλικὴ Κ. Κυριακίδου.

ΡΩΞΑΝΔΡΑ ΜΑΝΟΥ

Α'.

Ὅταν ἡ ἑλληνικὴ τέχνη ἀπηθανάτιζε τὸ κάλλος εἰς τὰς μαρμαρίνας δέλτους της, καὶ ὁ Ὄλυμπος ὕψου τὸν περικαλλέστατον θρόνον του εἰς τιμὴν τῆς λατρευτῆς τοῦ καλοῦ θεᾶς, ἀγνοῶ, διατὶ τὸ ὑψιστον τοῦτο τῶν θείων δώρων, ποίησις καὶ τέχνη ἐνεσάρκωσαν μᾶλλον εἰς γυναικείαν ἢ εἰς ἀνδρικὴν μορφήν.

Συμφυὴς λοιπὸν μᾶλλον πρὸς τὴν γυναῖκα ἡ πρὸς τὸν ἄνδρα ἐπεκράτησεν ἔκτοτε νὰ θεωρῆται ἡ καλλονὴ καὶ οἱ πάντα τὰ ἐπίκτητα προνόμια δ' ἑαυτοὺς ἐπιφυλάξαντες, ἔθυσαν πάντοτε ἀνεπιφυλάκτως πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ γυναικείου κάλλους, καὶ ἀνεγνώρισαν εἰς τὴν ὡραίαν γυναῖκα τὸ δικαίωμα νὰ ἄρχῃ, νὰ κυβερνᾷ καὶ νὰ τυραννῇ ἐνίοτε.

Ἑκατόμβας ὅλας ἐξόχων ἀνδρῶν μᾶς παρουσιάζει ἡ ἱστορία ὑψουμένας πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ κάλλους, ἔθνη καὶ λαοὺς ἀλληλοσπαρασσομένους, τὴν τύχην ἴσως τοῦ κόσμου ὅλου ἀλλοιουμένην χάριν μιᾶς ὡραίας γυναικός, δι' ἣν ἡ φύσις ἤγειρε τὸν περικαλλέστερον τῶν θρόνων καὶ αἱ μοῖραι ἔπλεξαν τὰ πολυτιμότατα τῶν διαδημάτων.

Ἀλλ' ἡ ἱστορία τῶν πλείστων ἐκ τῶν ὡραίων αὐτῶν γυναικῶν εἶναι ἄδοξος· ὁ χρυσοστόλιστος θρόνος δὲν βραδύνει νὰ ἀμαυρωθῇ καὶ τὰ πολύτιμα διαδήματα νὰ φυλλορροήσουν, ἕνεκα τῆς μονομεροῦς μόνον τοῦ κάλλους ἐκφάνσεως, ἕνεκα τῆς ἀτυμφωνίας, ἥτις κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἰδίᾳ χρόνους παρετηρήθη μεταξὺ τῶν σωματικῶν καὶ ἠθικῶν πλεονεκτημάτων τῶν ὡραίων γυναικῶν.

Μόνη ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, ἡ θρησκεία τοῦ ἠθικοῦ ἀληθῶς κάλλους, ἀνατρέπουσα τὸν ἐπὶ εὐθρύστων ὑλικῶν βάσεων ὑψούμενον ναὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀπέδωκεν εἰς τὸ κάλλος τὴν ἀληθῆ θεϊκὴν αἴγλην καὶ λαμπηδόνα, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ μέγιστον θέλγητρον καὶ τὴν μαγικωτέραν τῆς γυναικείας ὡραιότητος γοητείαν.

Αἱ Παναγίαι τοῦ Ραφαήλου εἶναι αἱ Ἀφροδῖται τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι πρὸ αὐτῶν δὲν ἱκανοποιεῖται μόνον ὁ καλλιτεχνικὸς ὀφθαλμός, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ ἀναπαύεται καὶ ἡ διάνοια ἐντρυφᾷ. Εἶναι τὸ κάλλος περιβεβλημένον ὑπὸ τῆς αἴγλης τοῦ ἠθικοῦ μυστηρίου, τὸ ὁποῖον διπλασιάζει τὴν ἀξίαν καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν γυναῖκα ἔνθεόν τινα καταγωγήν.

Τοιούτου κάλλους γυναῖκα παριστῶσι τὴν Ρωξάνδραν Μάνου, πάντες οἱ γνωρίσαντες αὐτήν· τοιαύτην ἀπεικονίζει καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου της σῳζομένη ἐπιγραφή, καθ' ἣν καὶ αὐτὸς ὁ αὐστηρὸς ἐπιτυμβιογράφος της φαίνεται δυσανασχετῶν διὰ τὴν ἀπώλειαν καὶ τὸν θάνατον μιᾶς τόσον ὡραίας γυναικός.

Ἦτο ἡ δευτερότοκος θυγάτηρ τοῦ Ν. Μαυρογένους, τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας, καὶ ἀνετράφη ὑπὸ τὰς μᾶλλον ἀντιξόους τῆς τύχης συνθήκας. Ὅτε μὲν ὡς ἄνθος πολύτιμον θερμοκηπίου ἐστόλιζε καὶ ἠρωμάτιζε τὰ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα τοῦ πανισχύρου καὶ κραταιοῦ ἄρχοντος, ἄλλοτε δὲ ὡς ἀνθύλλιον τοῦ ἀγροῦ, φερόμενον ὑπὸ τῆς φορᾶς τῶν καταιγίδων καὶ τρικυμιῶν, ὑφίστατο ὅλας τὰς κακώσεις καὶ ἀθλιότητας τῆς εἰς κατακλυσμὸν δυστυχιῶν καὶ ὀδύνης περιπεσούσης οἰκογενείας της.

Ἐν τῇ ἀλληλουχίᾳ τοῦ τρικυμιώδους νεανικοῦ βίου της, ἡ Ρωξάνδρα οὔτε ἐπὶ στιγμὴν ἀπώλεσε τὸ θάρρος της, ἢ ἠσθάνθη μειουμένην τὴν ἐλπίδα της ἐπὶ αἰσιώτερον μέλλον. Ὁ θερμὸς τῆς θρησκείας ἥλιος διεθέρμαινε διὰ τῶν φωτεινῶν καὶ ζωογόνων ἀκτίνων του τὴν μέχρι φανατισμοῦ εὐσεβῆ τῆς ὡραίας ἡγεμονόπαιδος ψυχὴν καὶ ὅταν πάντες ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μὲ πικρὰ δάκρυα ἔβρεχον τὸν ἄρτον τῆς πενίας, ἡ Ρωξάνδρα ἐμειδία ἢ ἔψαλλεν ὕμνον τινά, σκορπίζουσα διὰ τῆς εὐθυμίας καὶ ζωηρότητός της ὀλίγην παρηγορίαν εἰς τοὺς περὶ αὐτήν.

Οὕτω ἀναμένουσα βελτίωσιν τῆς τύχης, ἐφωδίαζε τὸ πνεῦμά της διὰ πολυπληθῶν γνώσεων, καὶ διεμόρφου τὴν ψυχήν της διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ἀγάπης, προσδίδουσα εἰς τὸ φυσικὸν κάλλος της τὴν χάριν καὶ τὴν γοητείαν, ἣν μόνον διάνοια ἀνεπτυγμένη καὶ ψυχὴ ἀγαθὴ καὶ γενναία ἀνταναλᾷ ἐπὶ τῆς μορφῆς.

Ἦτο λοιπὸν θαυμασίως ὡραία καὶ ἐξόχου μορφώσεως ἡ Ρωξάνδρα Μαυρογένους, ὅτε ἡ ἀδελφή της Σμαράγδα Καλλιμάχη συμπαρέλαβεν αὐτὴν εἰς Ἰάσιον, ἔνθα ὁ σύζυγός της διωρίσθη ἡγεμών. Ὑπὸ τὸν διπλοῦν τίτλον τῆς ἡγεμονόπαιδος καὶ ἀδελφῆς τῆς ἡγεμονίδος, καὶ ὑπὸ τὸν ἔτι ἐπισημότερον τῆς μαγικῆς καλλονῆς της ἡ Ρωξάνδρα ἐβασίλευσεν ἀληθῶς εἰς Ἰάσιον, περιστοιχιζομένη ὑπὸ ἀπειραρίθμων εὐγενῶν καὶ πλουσίων μνηστήρων, οἵτινες κατέθετον πρὸ τῶν ποδῶν της μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τῶν τίτλων των καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κάλλους της τρωθεῖσαν καρδίαν των.

Ἀλλ' ἡ φιλοπαίγμων κόρη δὲν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ οὔτε τὴν χεῖρα, οὔτε τὴν καρδίαν της. Πιστὴ εἰς τὰς φαναριωτικὰς παραδόσεις καὶ προλήψεις, ὤφειλε νὰ δεχθῇ ὡς σύζυγον τὸν ἄνδρα, ὃν ἡ οἰκογένειά της θὰ ἔκρινεν ἄξιον τῆς τιμῆς ταύτης. Δυστυχῶς ἡ ἐκλογὴ αὕτη, ὡς συνήθως συμβαίνει, οὔτε τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καρδίας, ἀλλ' οὔτε τὰς κοινωνικὰς κἂν ἀξιώσεις καὶ τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῆς ζωῆς τῆς Ρωξάνδρας ἐξησφάλισεν.

Ὁ Ἀλέξανδρος Μάνος, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἔπεσεν ὁ κλῆρος τῆς ἐκλογῆς ἦτο γόνος εὐγενοῦς καὶ πλουσίου φαναριωτικοῦ οἴκου,

νέος καλλονῆς ἐξαισίας. Ἐν τούτοις μεθ' ὅλην τὴν φαινομενικὴν ἀναλογίαν τῶν νέων συζύγων ἡ ἔλλειψις ὑγιοῦς ἀνατροφῆς καὶ στοιχειώδους κἂν εὐφυΐας τοῦ συζύγου τῆς ὡραίας Ρωξάνδρας ἐπέφερεν ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῶν γάμων της πλήρη ἀσυμφωνίαν μεταξὺ τοῦ νέου ζεύγους.

Ἡ θέσις τῆς Ρωξάνδρας ἐδεινώθη περισσότερον, ὅτε αὕτη ἠναγκάσθη νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς οἰκογενείας της, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἤντλει ἀνακούφισίν τινα, καὶ ἀποκατασταθῇ εἰς Μόσχαν, ἔνθα τὰ συμφέροντα τοῦ συζύγου της τὴν ἐκάλουν. Ἐν τῇ ρωσσικῇ μεγαλοπόλει τὸ κάλλος καὶ ἡ εὐφυΐα τῆς Ἑλληνίδος ἡγεμονόπαιδος τῆς εἵλκυσαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἀριστοκρατικῆς ἐκεῖ κοινωνίας, παρ' ἣ ἐνωρίτατα κατέλαβεν ἐπιφανῆ καὶ σημαίνουσαν θέσιν.

Τὰς οἰκογενειακὰς ἔριδας καὶ τὸν ἀνιαρὸν βίον, ὃν ἐδημιούργει αὐτῇ σύζυγος μικρόνους καὶ ἰδιότροπος, ἐλησμόνει ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς φιλανθρωπίας, εἰς ἣν ἐπεδόθη νεωτάτη, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὰς εὐσεβεῖς καὶ δυστυχεῖς ψυχὰς ἀγάπης, μακροθυμίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Δὲν ὑπῆρχε φιλανθρωπικὸν κατάστημα, δὲν ὑπῆρχε σχολεῖον πτωχῶν, δὲν ὑπῆρχεν ἄσυλον δυστυχίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ὡραία Ἑλληνὶς πριγκίπησσα, ὡς τὴν ἀπεκάλουν, δὲν ἐλάμβανε ἐνεργὸν μέρος, καὶ ὑπὲρ οὗ δὲν ἐδαπάνα πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς ἰδίας της περιουσίας ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ

Δὲν ἦτο φιλάνθρωπος κατὰ τύπους, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν. Οἱ πτωχοὶ ὅλοι ἀδιακρίτως γένους καὶ φυλῆς ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ πλούτου μου, ἔλεγεν, ἀσυνειδήτως ἴσως ἐκφέρουσα τὴν σοσιαλιστικὴν ταύτην ρῆσιν, ἥτις σήμερον χρησιμεύει ὡς βάσις τῶν κοινωνιστικῶν ἀξιώσεων. Διὰ τοῦτο ὁσάκις ἐξήρχετο παρηκολουθεῖτο πάντοτε ὑπὸ πτωχῶν, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἐκένου προθύμως τὸ βαλάντιόν της, προσαγορευομένη παρὰ πάντων αὕτη ἡ νεωτάτη καὶ ὡραιοτάτη ὡς βασίλισσα μήτηρ τῶν πτωχῶν.

ΠΡΩΤΟΜΑΤΙΑ

Βασίλισσα τῶν λουλουδιῶν, δροσάτη, μυρωμένη,
Μὲ σμαραγδένια φορεσιά, νυφούλα στολισμένη
Μ' ἀπὸ διαμάντια τῆς δροσιᾶς κορώνα 'χτὸ κεφάλι,
Πρωτομαγιὰ ἐπρόβαλες νὰ χύσῃς χαρὰ πάλι.
Σ' ὅλο τὸν κόσμο, κ' εἰς ἐμὲ ἐστάλαξες ἐλπίδα,
Μὲ ἕνα σου χαμόγελο, μὲ μιὰ χρυσῆ ἀχτίδα
Ἀχτίδα ποῦ ἐσκόρπισε τὴν καταχνιὰ τὴν πρώ η,
Καὶ τῆς καρδιᾶς μ' ἐγώτισε τ' ἀραχνιασμένα σκότη.
Μ' ἂν 'πῆρα σπίθα ψεύτικη, γιὰ λαμπερὴ ἀχτίδα,
Ποῦ χάνεται σὰν ὄνειρο, πετᾷ σὰν χρυσαλλίδα,
Τὰ δροσερὰ τὰ κάλλη σου γιὰ μένα δὲν θ' ἀνθεῦνε,
Σὲ μιὰ καρδιὰ ποῦ νεκρωθῇ, τ' ἄνθη τί ὠφελοῦνε;

Μαρίκα Φιλιππίδου

Η ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

Ἐν τῇ πυρετώδει ἐποχῇ τοῦ βίου λησμονοῦμεν ἐνίοτε, ὅτι ἡ ἀνάπαυσις εἶναι ἀναγκαία ὅσον καὶ ἡ ἐργασία, καὶ ὅτι πρέπει νὰ φροντίζωμεν ν' ἀναπαυώμεθα, ὅπως φροντίζομεν καὶ διὰ τὴν τροφὴν πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς. Δὲν αἰσθανόμεθα ὅτι ἡ ἐξάντλησις τῶν δυνάμεων μᾶς καθιστᾷ ἀδυνάτους πρὸς πᾶσαν δρᾶσιν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἔχομεν τόσα καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσωμεν.

Ὁ καθ' ἑκάστην βίος ἐπαρκῶς μᾶς ὑποδεικνύει, ἐὰν πρὸς στιγμὴν θελήσωμεν νὰ τὸ σκεφθῶμεν, ὅτι ἡ ἀνάπαυσις εἶναι φυσιολογικὴ ἀνάγκη, ὅτι ἄνευ ἀναπαύσεως ὁ ἄνθρωπος προσβάλλεται ἀμέσως ὑπὸ τρέλλας, ἢ πίπτει βαρέως ἀσθενής. Τὰ ζῶα ἀναπαύονται ἐπὶ πολύ. Ἐὰν προώρως ἐξαντλοῦνται καὶ γηράσκουν εἶναι, διότι ὁ ἄνθρωπος ἀναμιγνύεται εἰς τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν. Ἡ ἀνάπαυσις, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι ἀναγκαιοτάτη ὡς καὶ ἡ τροφή. Ἐὰν βραδύνωμεν ὑπερ τὸ μέτρον τὸν στόμαχον ἡμῶν, βαθμηδὸν ἐξαντλεῖται καὶ ἡ δυσπεψία δὲν βραδύνῃ νὰ ἐπέλθῃ. Τοῦτ' αὐτὸ καὶ διὰ τὸ νευρικὸν ἡμῶν σύστημα τὸ στερούμενον νέων δυνάμεων. Πλεῖστα ὅσα κακὰ δύνανται νὰ προέλθουν. Ὁ ἀνθρώπινος μηχανισμὸς ἔχει ἀνάγκην καὶ ἐργασίας καὶ ἀναπαύσεως. Οἱ μῦς καὶ τὰ νεῦρα, ὅταν ἐξαντληθοῦν ἔχουν ἀνάγκην ἀναπαύσεως. Ἀποκαθίστανται λοιπὸν ἡ ἰσορροπία τελεία, ἐὰν καὶ τὴν μὲν καὶ τὴν δὲ ἐκ τῶν φυσικῶν τούτων ἀναγκῶν ἐξίσου διαμοιράσωμεν. Διότι οὔτε ἡ μέν, οὔτε ἡ δὲ δύναται μόνη νὰ πληρώσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βίου. Ποία λοιπὸν εἶναι ἡ ἀκριβὴς ἀναλογία; Ἰδοὺ ἡ ἐρώτησις ἥτις ὑπονοεῖται ἀμέσως. Ἀνάπαυσις δὲν εἶναι μόνον ὁ ὕπνος. Οὗτος κατέχει τὸ σπουδαιότερον μέρος βεβαίως, ἀλλ' ὑπάρχουν ἄλλα τινα ἀπαιτούμενα, ὅπως ἐπιφέρουν τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡρῶν τοῦ ὕπνου, πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογος μὲ τὴν ἀτομικὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς. Ὁ ὕπνος πρέπει νὰ εἶναι φυσικὸς καὶ ἤρεμος, διὰ νὰ εἶναι ἀναπαυτικός. Κατακλινόμεναι ἂς ἀρίνωμεν προσκαίρως τὰς φροντίδας, ἄνευ τούτου θὰ ὀνειρευώμεθα καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν πρωΐαν δὲν θὰ εἴμεθα ἱκαναὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην ἐργασίαν.

Μαρία Ζουρδὰν ὑγιεινολόγος

Η ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΕΓΕΡΓΕΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἡ μοναδικὴ τῆς ἀνοίξεως, τώρα ὅτε οὔτε θέατρα, οὔτε χοροὶ καὶ συναναστροφαὶ γίνονται. Πανήγυρις ἀληθής, ἐν ᾗ θέλουν συναντηθῇ πᾶσαι αἱ κοιναὶ τάξεις, πᾶσαι αἱ καλλοναὶ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐν ᾗ ἡ ἠθικὴ ψυχαγωγία, ἡ ἀπόλαυσις τῆς καρδιᾶς διὰ τὸ γινόμενον καλὸν θὰ ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τὴν πανηγυρικὴν χαρὰν τῶν αἰσθήσεων.

Ἡ ὡραία στρογγύλη αἴθουσα τοῦ Ζαππείου θὰ μεταβληθῇ εἰς κῆπον χαρᾶς ἐν ᾧ ἡ φιλανθρωπία θὰ πανηγυρίσῃ τὴν τιμητικωτέραν αὐτῆς ἑορτήν. Καὶ ὅλαι καὶ ὅλοι ὅσοι θὰ τιμήσουν τὴν ἑορτὴν ταύτην δὲν θὰ δαπανήσουν περισσότερον τῆς μιᾶς δραχμῆς, ἐκτὸς ἐὰν θελήσουν νὰ δοκιμάσουν τὴν τύχην των εἰς τὸ μέγα λαχεῖον, ὅπου καὶ πάλιν μίαν καὶ μόνην δρ. θὰ θυσιάσουν μὲ τὴν ἐλπίδα, μὲ τὴν βεβαιότητα σχεδὸν νὰ κερδίσουν ἀντικείμενόν τι ἀξίας δέκα ἢ εἴκοσι ἢ πεντήκοντα δραχμῶν.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς, ὅτι δὲν θὰ γείνῃ οὐδεμία πώλησις, ὅτι καὶ ἐὰν ἔχῃ διάθεσίν τις νὰ ἀγοράσῃ ἀντικείμενόν τι δὲν θὰ δυνηθῇ, διότι μόνον τὰ εἴδη τοῦ λαχείου ὑπάρχουσι ἀνερχόμενα εἰς ὑπερδισχίλια, καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ λαχείου τιμῶνται μόνον 1 δρ.

Ἔπειτα τί εὐχαρίστησις νὰ σκέπτεταί τις ὅτι διὰ τοῦ εἰσπραχθησομένου ποσοῦ θὰ ἀνακουφισθοῦν τόσοι δυστυχεῖς, θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐξαστραλίσουν ἐν τῷ «Ἀσύλῳ τῶν Ἀνιάτων» ἡμέρας σχετικῶς παρηγόρους ἀτυχῆ ὄντα καταδικασμένα εἰς ἰσόβιον ὀδύνην καὶ στερούμενα πάσης περιθάλψεως, πάσης στοργῆς καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἄρτου.

Ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις πρέπει νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην. Ὅλαι καὶ ὅλοι πρέπει νὰ ἐνισχύουν τὰς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἐργαζομένας κυρίας.

Καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς αὐτῆς πόσαι καλλιτεχνικαὶ χεῖρες δὲν ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, πόσαι ἀγαθαὶ καρδίαι δὲν ἀπέδειξαν τὴν πρὸς τοὺς πάσχοντας συμπάθειάν των. Ἡμεῖς μετὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας μας ἐπίκλησιν ἐλάβομεν παρὰ φίλων κυριῶν καὶ δεσποινίδων τὰ ἀκόλουθα εἴδη: Παρὰ τῆς κ. Δεσποίνης Ἀνδριοπούλου 18 διάφορα ἀντικείμενα. Παρὰ τῆς κ. Ἐλμίνας Νάζου 10. Παρὰ τῆς δος Ἀσπασίας Σκορδέλη 12. Παρὰ τῆς κ. Ὑπατίας Στάμπα 3. Παρὰ τῆς ἐν Πόρῳ δος Ἀριστέας Καλαμᾶ 4. Παρὰ τῆς ἐν Ὑψωμαθείοις δος Ἐρριέτας Κωνσταντινίδου 2. Παρὰ τῆς κ. Λουκίας Κοττάκη 1. Παρὰ τῆς δος Κατίνας Ἀλεξάνδρου 1. Ἔχομεν δὲ καὶ πολλὰς ὑποσχέσεις. Πρὸς πάσας τούτας ἐκφράζομεν τὴν θερμοτάτην εὐγνωμοσύνην μας.

Η ΕΣΤΙΑ

Ἐν τῇ ἐρήμῳ οἰκίᾳ βλέπετε τὴν αἰθάλην τῆς ἑστίας σβεσθεῖσαν καὶ τὸ φαιόχρουν πλακόστρωτον ἐν τῷ βάθει μαῦρον καὶ χαῖνον τὸ κενόν. Ἀλλ' ἂν πληρωθῇ ἡ ἔρημος αὕτη οἰκία ὑπὸ ζώντων ὁποία μεταβολή! Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου πλακοστρώτου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἐπισεσωρευμένης τέφρας ζωηρὰ ἀναθάλλει πυρά, ἐνῷ ἡ ἔτι ζωηροτέρα καὶ ἀκτινοβολοῦσα φλὸξ ἀκροθιγεῖ καὶ λευκαίνει τὸ σκοτεινὸν τῆς ἑστίας διαχώρισμα. Ἡ ἑστία εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς οἰκογενείας! Μὴ πλησίον τῆς ἑστίας ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μητρὸς τὸ ἀγαπητὸν μικρὸν δὲν μανθάνει ν' ἀγαπᾷ; Ἴδετε αὐτὸ παῖζον καὶ ὑπομειδιῶν, ἐνῷ τὸ ἄπειρον καὶ ἀγνὸν ἀθῷον ὄμμα του σταματᾷ ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶν γονέων του ἢ τοῦ προπάππου του ὡς νὰ διερωτήσῃ τὴν φορὰν τοῦ παρόντος καὶ τὸ ἄδηλον τοῦ μέλλοντός του.

Ὑπὸ τὴν θυμοτερπῆ φαιδρότητα τῆς ἑστίας ἡ πρώτη διδαχὴ ἣν λαμβάνει εἶναι ἡ ἀγάπη. Ὅταν δὲ ἡλικιωθῇ, ὅταν τὰ πάθη ἐξεγερθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ ὅταν, ἄπειρος, ἀνίσχυρος ὅπως ἀντιστῇ εἰς τὰς περιστοιχούσας αὐτὸ περιπετείας, ἡ δειλὴ ψυχή του δυνηθῇ ν' ἀνθέξῃ ἀμεταπτώτως, πόθεν ἀντλεῖ δύναμιν; Πλησίον τῆς ἱερᾶς γωνίας τῆς ἑστίας καὶ ἀπὸ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν γονέων του, οἵτινες διδάσκουν αὐτὸ πῶς νικῶσιν ἐνταῦθα καὶ πῶς θριαμβεύουσι.

Βραδύτερον ἅμα ὡς ἀποβῇ ἀνὴρ ποῦ θὰ εὕρῃ τὴν ἀνάπαυσιν μετὰ τὴν ἐπίμοχθον τῆς ἡμέρας ἐργασίαν; Πόθεν θ' ἀντλήσῃ τὸ θάρρος ὅπως προπαρασκευασθῇ κατὰ τῆς πάλης καὶ τίς οἶδε! κατὰ τῶν ταλαιπωριῶν τῆς ἐπαύριον, ἐὰν πλησίον τῆς ἑστίας εἰς τὴν ἀνέκφραστον τῆς οἰκογενείας χαρὰν δὲν εὕρῃ τὴν προετοιμασθεῖσαν αὐτῷ τροφὴν τῆς ψυχικῆς ἐνεργείας; Ὢ πόσους περιπλεκομένους ὑπὸ μυρίων δικτύων τῆς ἐπιθυμίας, παρασυρομένους ὑπὸ τῶν παραφορῶν αὐτῆς δὲν κρατεῖς πρὸ τοῦ στομίου τῆς ἀβύσσου, σύ, ὦ ἱερὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας φλόξ, διὰ τοῦ καθαροῦ ἀπαυγάσματος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ ἀθῴου μετώπου τοῦ παιδός!

Ἀξιοθαύμαστος ἁρμονία τῆς πανσοφίας τοῦ Δημιουργοῦ! Τὸ εὔθρυπτον ὄν, τὸ ἀδύνατον, τὸ ἄπειρον ὅπως μίαν στιγμὴν μόνην ζήσῃ ἄνευ προστασίας, ἀποβαίνει διὰ μόνης τῆς ἰσχύος σου ὁ φύλαξ ἄγγελος καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου ἀνθρώπου.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἐγήρασεν ἤδη ὁ ἀνὴρ οὗτος· ἡ κόμη του ἐλευκάνθη, τὰ παραλύσαντα ἕνεκα τοῦ χρόνου μέλη του ἀρνοῦνται νὰ τὸν στηρίξωσιν εἰς ἐνεργὸν ζωὴν καὶ ὅμως πλησίον τῆς ἑστίας ἐπανευρίσκομεν αὐτόν. Περὶ τίνος τώρα τῷ λαλεῖ ἡ συμπαθὴς τῆς αἰθάλης λάμψις; Οὐχὶ πλέον περὶ τοῦ ἀορίστου πλὴν λαμπροῦ μέλλοντος τῶν νέων ἡμερῶν του, οὐδὲ περὶ τῆς πάλης τῶν κατακτησασῶν καρδιῶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ παρελθόντος μόνου καθ' ὃ αἱ ἡμέραι του ἐτάφησαν μία πρὸς μίαν, ὅτε αἱ ἀπατηλαὶ ἐλπίδες του διαφυγοῦσαι τοὺς δακτύλους τοῦ πανδαμάτορος κατέπεσον ὡς πίπτει ἐν τῇ ἑστίᾳ τὸ ἀποτεφρωθὲν ξύλον.

Εὐτυχὴς τότε ἐκεῖνος ὅστις ἐν τῇ ἀναπολήσει ταύτῃ τοῦ παρελθόντος ἀνακαλεῖ ἀναμνήσεις τερπνὰς καὶ ἀλύπους, ὅστις πρὸ τοῦ καθήκοντος οὐδέποτε ἀφωπλίσθη, ὅστις οὐδέποτε ἐπέβαλεν εἰς τὴν συνείδησίν του σιγὴν καὶ ὅστις τέλος ἀνέῳξε πάντοτε τὴν καρδίαν του εἰς ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην! Οὗτος εἷς τι μόνον βῆμα πέραν τῆς ἑστίας μεταξὺ τῶν κατορθωμάτων του καὶ τοῦ τάφου, μένει ἤρεμος καὶ μὲ ἀτάραχον καὶ χαρωπὸν τῆς προσδοκωμένης ἐλπίδος βλέμμα διορᾷ καὶ χαιρετᾷ τὸν θάνατον, τὸν ὁρίζοντα τῆς προσεγγιζούσης αἰωνιότητος. Ἡ ἑστία τότε εἶνε θυσιαστήριον ἔνθα, οἱ ἐπιγενέστεροι θὰ διδαχθῶσι πῶς ὀφείλουσι νὰ ζήτωσιν, ὅπως καλῶς ἀποθάνωσιν.

Ἐν Ὑψωμαθείοις **Ἐρριέτα Κωνσταντινίδου**

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Τὸ venrissage τοῦ Salon ἤτοι τὰ ἡμιεπίσημα ἐγκαίνια τῆς ἐτησίας καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων, εἶναι ταὐτοχρόνως ἡ ἐπίσημος ἔκθεσις τῶν ὡραίων καὶ νέων ἐνδυμασιῶν τῆς ἀνοίξεως καὶ τοῦ θέρους. Ὅλαι αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες τοῦ ἐπισήμου καὶ ἡμιεπισήμου κόσμου, αἱ πρῶται υἱοθετοῦσαι τοὺς νέους συρμοὺς παρίστανται εἰς τὸ *βερνίκωμα* αὐτὸ μὲ τὰς νεωτέρας καὶ ἐντελεστέρας των τουαλέττας.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐνδυμασία tailleur, δηλαδὴ ἡ μὲ ἀνωφόριον ὁμοιάζον πρὸς τὰ ἀνδρικά, εἰς χρώματα κυανοῦν ναυτικὸν καὶ φαιοκαστανὸν ἐπεκράτησε. Φορέματα ἄλλα παρετηρήθησαν τὰ συνήθη μὲ περικόρμιον εἰς σχῆμα ὑποκαμίσου, μὲ πλατεῖαν πτυχὴν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἥτις συχνότατα μεταβάλλεται εἰς κοσμητικὸν ἐξάρτημα, καλυπτομένη διὰ μεταξωτοῦ ὁμοιοχρόου ἢ ἑτεροχρόου, καὶ πλαισιουμένη ἑκατέρωθεν μὲ τρίχαπτον λευκὸν ἢ κοκκινωπὸν καὶ ἐγκατεσπαρμένη μὲ κομβία ἢ μετάλλινα ἢ μιμούμενα πολυτίμους λίθους.

Ὡς ὕφασμα διὰ τὰ πλεῖστα τοῦ σχήματος blouse φορέματα χρησιμεύει σγουρὸν λεπτὸν μάλλινον (crepon) χρώματος γαλανοκυάνου (bleu-bleuet) εἰς πάσας τὰς ἀποχρώσεις του. Εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν χρῶμα τοῦ συρμοῦ, τόσον δι' ὑφάσματα, ὅσον καὶ διὰ ταινίας περιλαιμίων καὶ δι' ἄνθη πίλων. Ἐν τούτοις συνειθίζονται πολὺ καὶ περιλαίμια ροδίνου ζωηροῦ χρώματος ἰδίᾳ διὰ νεάνιδας καὶ νέας γυναῖκας.

Μεγάλη μεταβολὴ εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῶν περιλαιμίων· εἶναι ὁ εὐοίωνος προάγγελος τῆς καταργήσεως τῶν πολὺ ὑψηλῶν τοιούτων, ὡς τοῦ στενοῦ καὶ ἀνεστραμμένου περιλαιμίου μὲ ὀξέα ἄκρα, τοῦ περιβάλλοντος ὀρθὸν τοιοῦτο ἢ ταινίαν τοῦ λαιμοῦ. Τὸ περιλαίμιον τοῦτο εἶναι

ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος τοῦ φορέματος, ἐνῷ ὑπ' αὐτὸ περιβάλλει τὸν λαιμὸν ταινία ἐκ βελούδου ἢ μεταξίνη. Μὲ τὰ φορέματα tailleur τὸ ὑπ' αὐτὸ ὑποκάμισον ἐκ βατίστης ἢ πικὲ ἔχει περιλαίμιον χαμηλὸν καὶ ἀνεστραμμένον ἐκ τῆς αὐτῆς βατίστης, περιβάλλει δὲ τοῦτο ταινία, ἥτις σχηματίζει πρὸς τὰ ὀπίσω φιόγγον σχήματος πεταλούδας πολὺ ἁπλωτόν. Ὁ φιόγγος αὐτὸς ἀναπληροῖ ὅλα τὰ choux, τὰ ὁποῖα ὁριστικῶς κατηργήθησαν, ὡς θὰ καταργηθοῦν βεβαίως καὶ τὰ ὑψηλὰ περιλαίμια, τὰ ὁποῖα τόσον ὀχληρὰ καὶ ἀσφυκτικὰ ἀποβαίνουν μὲ τὴν μεγάλην ζέστην. Ὁ φιόγγος εἰς σχῆμα πεταλούδας τίθεται ἤδη καὶ εἰς τὰς ζώνας καὶ εἰς τοὺς πίλους καὶ παντοῦ. Εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οἱ πίλοι πάντοτε μὲ πολλὰ ἄνθη, εἰς τὰ ὁποῖα ὅμως προστίθενται καὶ φιόγγοι ἐκ τ ινιῶν εἰς σχῆμα πτερύγων καὶ μεγάλοι κόμβοι ἐκ τουλίου. Τὰ ἄνθη περισσότερον εἰς τὰ ὀπίσω πίπτουσι καὶ ἐπὶ τοῦ κτενίσματος ἀκόμη.

Τὰ λευκὰ χειρόκτια ἔχουν καὶ πάλιν μεγάλην πέρασιν. Φοροῦνται καὶ μὲ ἁπλᾶ φορέματα διὰ τὸν περίπατον καὶ τὰς δι' ἐργασίαν ἐξόδους, ὡς φοροῦνται διὰ τὰς ἐπισκέψεις καὶ τὰ ἐπίσημα γεύματα.

Τὰ διὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ὑφάσματα ἀναλόγως τοῦ κλίματος θὰ εἶναι βεβαίως τὰ σγουρὰ (crêpon) βαμβακερά. Καὶ τοιαῦτα εἶνε τὰ παρὰ τοῦ ἐργοστασίου τῆς κ. Σπάρτης Καρασταμάτη κατασκευοζόμενα καὶ ἀρέσκουν πολύ. Βεβαίως ὅλαι αἱ Ἑλληνίδες θὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐνδυθοῦν μὲ τὰ ὡραῖα ἐλαφρὰ καὶ φρεσκότατα σγουρὰ τῆς κ. Σπάρτης Καρασταμάτη. Καὶ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ θερινοῦ συρμοῦ ἔρχονται τὰ διηνθισμένα φορέματα.

Δὲν θὰ εἴμεθα πλέον ἐστεμμένοι μόνον μὲ ἄνθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀλλὰ θὰ φέρωμεν τοιαῦτα καὶ περὶ ὁλόκληρον τὸ σῶμα, διότι οὕτω τὸ ἀπαιτεῖ ὁ νέος συρμός. Μέχρι τοῦδε γυνὴ καὶ ἀνθοδέσμη ἦσαν πράγματα χωριστά, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τελειότατον θ' ἀποτελέσωσι σύμπλεγμα. Ἐθεάθησαν ἤδη αἱ τοῦ μεγάλαι κόσμου τῶν Παρισίων εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰς ἱπποδρομίας, εἰς τὸ Δάσος τῆς Βουλώνης μὲ φορέματα περιτετυλιγμένα, διὰ τεχνικῶν ἀνθέων, ἴων, ρόδων, καὶ μυοσωτίδων.

Αἱ πλουσιώτεραι, αἱ δυνάμεναι νὰ δαπανῶσι τριακοσίας χιλιάδας φράγκων κατ' ἔτος διὰ τὴν τουλέτταν των, ἔκαμαν κάτι τι καλλίτερον· ἀντικατέστησαν τὰ τεχνικὰ ἄνθη δι' ὧν περιστρέφουσι τὰ φορέματά των διὰ φυσικῶν τοιούτων. Κινηταὶ πλέον ἀνθοδέσμαι αὐταί.

Φιλόκαλος Παρισινή

ΑΙ ΨΗΚΤΡΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΤΕΝΙΑ

Δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολικὸν ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι μία ἐπὶ τῶν δέκα γυναικῶν ἀγνοεῖ νὰ ἐκλέγῃ τὰ κτένια καὶ τὰς ψήκτρας της καὶ νὰ τὰς περιποιῆται δεόντως. Δὲν πρέπει νὰ τὰ ἀγοράζωμεν πολὺ εὐθηνά, διότι ὀλίγον διατηροῦνται καὶ δὲν χρησιμεύουν καλῶς.

Ἓν κτένιον ἐκ μετάλλου ἔστω καὶ ἀργυροῦν εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σκληρὸν διὰ τὴν κόμην. Τὸ κυρίως κτένιον εἶναι τὸ ἐξ ἐλεφαντόδοντος, καὶ ἐλλείψει τούτου τὸ ἐκ καουτσούκ σκληροῦ. Μεταχειρίζονται σήμερον ὀλιγώτερον τὰ λεπτὰ κτένια, διότι βαθμηδὸν καταστρέφουν τὴν κόμην.

Αἱ καλλίτεραι ψῆκτραι εἶναι ἐκ λεπτῶν τριχῶν τοῦ χοίρου κατασκευαζόμεναι, διότι δὲν εἶναι πάρα πολὺ μαλακαί. Ἑκάστη ἐξ ἡμῶν γνωρίζει, ἢ ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι τὸ καλλίτερον τονωτικὸν διὰ τὸ τριχωμένον δέρμα εἶναι ἡ ψῆκτρα. Δὶς τῆς ἡμέρας διὰ τῆς ψήκτρας κτενιζόμενα τὰ μαλλιὰ εἶναι ταὐτὸ ὡς νὰ ἐδέχθησαν τὰ καλλίτερα κομητικά.

Ἡ καθαριότης τῆς ψήκτρας δὲν συνίσταται εἰς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ ὕδατος τοῦ σάπωνος, διότι οὐδὲν ἄλλο εἶναι τόσον κακὸν διὰ τὴν ψῆκτραν ἢ ἡ συχνὴ πλύσις. Ἐὰν καθεκάστην μεταχειρίζεσθε τὰς ψήκτρας καὶ τὰ κτένια, ἀρκεῖ νὰ τὰ πλύνητε ἅπαξ τοῦ μηνός.

Διὰ νὰ τὰς πλύνετε, πληρώσατε ἓν δοχεῖον θερμοῦ ὕδατος, ὄχι ζέοντος ὅμως, καὶ βρίψατε ἐν κοχλιάριον ἀμμωνίας. Τὴν θέτετε, καὶ τὴν ἀποσύρετε ταχέως, καὶ ἔπειτα τὴν ξηραίνετε εἰς καθαρὸν ἀέρα. Ἡ μέθοδος αὕτη προφυλάσσει ἀορίστως τὰς τρίχας στερεὰς καὶ εὐθείας.

Τὰ κτένια πρέπει νὰ πλύνωνται ταχέως καὶ νὰ σπογγίζωνται μὲ μαλακὸν πανίον. Διὰ τὴν καθημερινὴν καθαριότητα, τὸ καλλίτερον εἶναι, μικρὰ ψήκτρα ὀδοντωτή. Ἀφαιρεῖτε ὅλας τὰς τρίχας ἀπὸ τὸ κτένιον, καὶ περᾶτε τὰς τρίχας τῆς ψήκτρας μεταξὺ τῶν ὀδόντων.

Διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν ψηκτρῶν ἀφαιρεῖτε διὰ τῆς χειρὸς ὅλας τὰς τρίχας, τὴν καθαρίζετε διὰ τῆς μικρᾶς ψήκτρας, σκουπίζετε τὰς τρίχας τῆς ψήκτρας καὶ τὰς συσφίγγετε διὰ νὰ ἐμποδίζητε τὴν κόνιν. Αἱ καλαὶ ψῆκτραι ἐξ ἐλεφαντόδοντος καὶ ἀργύρου, ἂς τὸ ὕδωρ δύναται νὰ φθείρῃ, καθαρίζονται ἐὰν τὰς ψηκτρίζωμεν πολὺ δυνατά, βυθίζουσαι πολλάκις τὰς τρίχας εἰς οἰνόπνευμα καὶ σπογγίζουσαι ἑκάστην φοράν. Αἱ ψῆκτραι καὶ τὰ κτένια πρέπει νὰ τίθενται καὶ ὑπὸ τὴν προφύλαξιν τῆς κόνεως. Ποσῶς δὲν πρέπει ν' ἀναμιγνύωμεν τὰ διάφορα ταῦτα ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ. Ἕκαστον ἄτομον καλὸν θὰ ἦτο νὰ εἶχε τὴν ψῆκτραν καὶ τὸ κτένιόν του. Εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ὑγιεινῆς.

ΨΙΤΤΑΚΟΣ

Τὸ εἶδος τῶν πτηνῶν τούτων τὸ μᾶλλον διαδεδομένον εἰς τὴν Εὐρώπην εἶναι τὸ τῶν Ζακώ. Μεταφέρονται ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, ἐν τῇ οἱοίᾳ ἐκ τῆς μικρᾶς των ἡλικίας διδάσκονται καὶ ἡμερώνονται εὐκόλως. Ὁμιλοῦσι δὲ μετὰ μεγάλης εὐκολίας.

Μεταξὺ τῶν πρασίνων ψιττακῶν τάσσονται οἱ ὑπὸ τὸν τίτλον ἀμαζόνες, ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς μεταφερόμενοι. Διαιροῦνται δ' οὗτοι εἰς τοὺς καθαυτὸ ἀμαζόνας μὲ κόκκινον χρῶμα εἰς τὰ πτερὰ καὶ εἰς τοὺς λεγομένους παπεγκέ, μὴ ἔχοντας κόκκινον εἰς τὰ πτερά, καὶ εἰς τοὺς κρίκ, οἵτινες καίτοι ἔχουσι ἐρυθρὸν εἰς τὰ πτερά, ἐν τούτοις εἶναι μικρότεροι τῶν ἀμαζόνων καὶ μὲ ὀχι τόσον λαμπρὰ χρώματα.

Τὰ πτηνὰ ταῦτα συνειθίζουσι εὐκόλως ὅλα τὰ εἴδη τῶν τροφῶν, κεγχρί, κανναβοῦρι, σπόρους, μαρούλια, ψωμὶ ξηρὸν ἢ βρεγμένον μὲ σοῦπαν, καρπούς, ἀπίδια, καρύδια, ἀμύγδαλα γλυκὰ κάστανα κ.τ.λ. Πολὺ σπανίως πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς αὐτοὺς κρέας ἢ ὀστᾶ ὀρνιθίων, ἅτινα ὑπεραγαπῶσι ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ὑπερβαλλόντως τρώγοντες, πάσχουσιν ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ δέρματος. Τὰ μπισκότα, τὰ πικρὰ ἀμύγδαλα καὶ ὁ μαϊντανός, εἶναι πάρα πολὺ ἐπικίνδυνα.

Ἀσθένεια τῶν ψιττακῶν.

Ὅλα τὰ εἴδη τῶν ψιττακῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς ἐπιληψίας· φάρμακον δὲ κατὰ τῆς ἀσθενείας εἶναι μικρὰ ἐντομὴ εἰς τὸ ἄκρον τῶν ποδῶν μὲ κοπτερὸν ἐργαλεῖον. Ἐκ τούτου δὲ ν' ἀφήσωμεν νὰ ῥεύσωσιν 2 – 3 σταγόνες αἵματος.

Ἡ συνάγχη, εἶνε συνηθεστάτη νόσος εἰς αὐτούς, ὅταν ἀποτόμως μεταβαίνωσιν ἀπὸ θερμῆς ἀτμοσφαίρας εἰς ψυχρὰν καὶ τ' ἀνάπαλιν. Τότε τοὺς ζεσταίνομεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον καὶ τοὺς δίδομεν νὰ πίνωσι κρασὶ ζακχαρωμένον.

Ἡ ἀρθρῖτις καὶ τὸ ἄσθμα, τοὺς ἀντιμετωπίζουσιν ὁμοίως· τοὺς δίδομεν τότε νὰ πίνωσι κρασὶ ζακχαρωμένον καὶ τοὺς πλύνομεν τοὺς πόδας μὲ κρασὶ θερμόν.

Μαρία Μερίδου

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐκπολιτισμὸς τῶν Ἀράβων καὶ Καβύλλων διὰ τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας. Εἰς γυναῖκα ἀνετέθη ἐσχάτως ἡ ἀνεξερεύνησις μεγάλου ἀριθμοῦ χωρίων, ὅπως μελετήσῃ τὴν γυναικολογίαν τῶν Καβύλλων τε καὶ Ἀράβων. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ἡ κ. Σχαλλιὲ ἰατρὸς ἐν Ἀλγερίᾳ ἣν ὁ διοικητὴς αὐτῆς ἀπέστειλεν ἐκεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς καὶ διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς χρονίας ἢ ὀξείας ἀσθενείας, αἵτινες εἶναι συνέπεια τῆς κακῆς περιποιήσεως τῶν γυναικῶν, διότι τὸ Κοράνιον δὲν ἐπιτρέπει τὴν μετ' ἀνδρῶν ἐπικοινωνίαν αὐτῶν ἔστω καὶ εἰς τὰς σοβαρωτέρας περιστάσεις.

Θὰ ἐπιχειρήσῃ ὠφελουμένη τοῦ ταξειδίου τούτου, νὰ διδάξῃ τὰς μαίας τῶν χωρῶν τούτων πρακτικὴν μᾶλλον μαιευτικήν, ὡς καὶ τὰ διάφορα τῆς ὑγιεινῆς παραγγέλματα τὰ ἀφορῶντα τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον, ἅτινα ἀγνοοῦν παντελῶς σχεδόν.

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἀλγερίας, διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐξασφαλίζει ἠθικῶς τὰς κατακτήσεις τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἀλγερίαν, προσελκύων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν γυναικῶν τῶν Ἀράβων καὶ Καβύλλων.

Τὸ μέσον τοῦτο εἶναι ὑπέρτερον ἐκείνου, ὅπερ μεταχειρίζονται οἱ Ἄγγλοι εἰς τὰς Ἰνδίας ἀποστέλλοντες ἱεραποστόλους πρὸς τὰς Ἰνδὰς γυναῖκας, ὅπως διδάξουν αὐτὰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐπιφέρῃ τὸ αὐτὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα ὅπως τὸ νὰ διδάξωσι τὰς γυναῖκας τῆς Ἀλγερίας τὰ καθήκοντα πρὸς ἑαυτὰς καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.

Ἡ ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ψήφου γυναικεία ἐπιτυχία. Ἐνῷ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ συμβούλιον τῆς πολιτείας Νέας Ὑόρκης ἀπέρριψε διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας τὴν ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ ἐκλεξίμου τῶν γυναικῶν, αἱ γυναῖκες τῆς πολιτείας ταύτης ἀπηύθυναν πρὸς τὰς Βουλὰς κολοσσιαίαν ἀναφοράν, περιέχουσαν πλείονας τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ὑπογραφῶν, ὧν προτάσσεται ἡ τῆς μὶς Γκούλδ, τῆς πλουσίας κληρονόμου τοῦ ζαπλούτου Τζαίη Γκλούδ, συζευχθείσης τὸν μαρκήσιον Καστελάνε. Κατὰ τὴν σύνοδον αὐτῆς ἡ Βουλὴ τῆς πολιτείας Νέας Ὑόρκης ἠσχολήθη περὶ τοῦ ἐκλεξίμου τῶν γυναικῶν. Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐδρεύουσα ἐν Ἄλμπανυ ἐψήφισε τὴν ὑπέρ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀνεδίφησαν τὰ πάντα. Δὲν εὗρον ἢ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα, ἀρχαίας ἐπιστολὰς τοῦ Στρατηγοῦ δὲ Βωράνδ πρὸς τὴν σύζυγόν του, φιλικὰς ἀλληλογραφίας καὶ μηδὲν δυνάμενον νὰ τοὺς διαφωτίσῃ ἐπὶ τῆς μυστικῆς ταύτης καὶ τραγικῆς καταστροφῆς.

— Ἡ ἐπιστολὴ ἦτο ἐδῶ, ἐπανελάμβανε μετὰ λύσσης ὁ Μιχαὴλ διὰ δεκάτην φοράν. Ὁ λοχαγὸς τὴν ἔκαυσε καὶ οὐδεὶς θὰ μάθῃ ποτὲ τὸ περιεχόμενον.

— Τί ἠδύνατο νὰ περιέχῃ κατὰ σέ, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη; ἠρώτησεν ὁ ἀρχηγός.

— Δὲν ἠξεύρω τίποτε ἀπολύτως. Ἀλλ' ὅταν εἶδα τὸν λοχαγόν μου νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ ἐτρόμαξα ἀπὸ τὴν ἔκφασιν τοῦ προσώπου του. Ποτὲ δὲν εἶδον τοιοῦτόν τι εἰς μορφὴν ἀνθρωπίνην. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐπρομάντευσα τὴν δυστυχίαν. Ἀ! θὰ ἔκαμνα καλὰ νὰ μείνω εἰς τὸ δωμάτιον.

— Δὲν ἠβεύρετε κανένα, ὅστις, νὰ ἤθελε νὰ λυπήσῃ ἢ νὰ τρομάξῃ τὸν κ. δὲ Βωράνδ;

Δὲν γνωρίζετέ τινα ἔχοντα ἀφορμὴν δυσαρεσκείας κατὰ τοῦ κ. δὲ Βωράνδ;

— Κανένα, ἀπέθανε καὶ αὐτός, τραγικὸν θάνατον ὡς ὁ πατήρ του. Καὶ ὁ Benoist διηγήθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τὰ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ.

— Περίεργον ἀληθῶς, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Καὶ ἐκαθησε πλησίον τῆς τραπέζης, ἀναδιφῶν τὰ ἔγγραφα καὶ θέτων ἑκάστην ἐπιστολὴν εἰς τὸν ὁμώνυμον φάκελλον. Εἰς τὸ τέλος ὁ εἷς φάκελλος ἔμεινε κενός. Ἴδοὺ ὁ φάκελλος τῆς ἐπιστολῆς, εἶπεν.

Ὁ Benoist ἐπλησίασε μετὰ συγκινήσεως ἰδιαζούσης.

Ὁ ἁπλοῦς ἐκεῖνος χάρτης περιεῖχε τὸ διάγγελμα τοῦ θανάτου· Δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ πιστεύσῃ.

— Ὑπάρχει βεβαίως γυνὴ κεκρυμμένη εἰς τὸ βάθος ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας, ἔλεγεν ὁ ἀστυνόμος περιστρέφων τὸν φάκελλον.

— Γυνή; δὲν τὸ πιστεύω, γνωρίζω τὸν βίον τοῦ φίλου μου καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἀπίθανος.

— Ὑπάρχουν πολλαὶ ὑποθέσεις κρύπτουσαι γυναῖκας, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος ἄνευ συγκινήσεως. Δὲν λέγω βεβαίως ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη ἐγκαταλειφθεῖσα ἥτις ἐκδικεῖται· μ' ἐννοεῖτε καλῶς; ἀλλὰ θὰ ἐκπλαγῶ πολὺ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ γυνὴ εἰς ὅλον τοῦτο τὸ μυστήριον, ὁ φίλος σας ἐγνώσιζέ τινα εἰς Λαβάλ; ἐφρούρησέ ποτε εἰς τὴν πόλιν ταύτην; Οἱ Βωράνδ δὲν ἔχουν ἐκεῖ συγγενεῖς; ἢ τίς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν δὲν ἔχει συγγενεῖς ἢ φίλους; ἡ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη ἐκ Λαβάλ.

Ἴσως ἐστάλη ἐκ Παρισίων εἰς πρόσωπον κατοικοῦν ἐν Λαβάλ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο, τὴν ἀπεσφράγισε καὶ τὴν ἀπέστειλεν ἐν ἑτέρῳ φακέλλῳ ἐνταῦθα.

Συμβαίνουν πολλάκις ταῦτα, καὶ καθιστοῦν τὰς ἐρεύνας δυσκόλους. Πρέπει νὰ μάθωμεν λοιπὸν ἐάν τις ἐκ τῶν ἐν τῷ μεγάρῳ κατοικούντων ἔχῃ σχέσεις ἐν Λαβάλ. Γνωρίζετε ποίου εἴδους αἰσθήματα ἔτρεφεν ὁ κ. δὲ Βωράνδ, διὰ τὴν σύζυγόν του;

Ὁ Benoist ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν σκηνῶν τούτων τὴν ἐπερίμενε τὴν ἐρώτησιν αὐτήν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπότομον ταύτην ἐξέτασιν παρετήρησε περιέργως τὸν συνομιλητήν του.

— Ἦσαν αἰσθήματα εἰλικρινοῦς συμπαθείας, ἀπήντησε χωρὶς νὰ διστάσῃ. Μοὶ ὡμίλει περὶ αὐτῆς μίαν ὥραν πρὸ τῆς καταστροφῆς καὶ μετὰ δυνάμεως ὄχι συνήθους.

— Πῶς ἐξηγεῖται λοιπόν, νὰ εὑρεθῇ ἡ φωτογραφία τῆς κ. Βωράνδ εἰς τὸ πῦρ; εἶπεν ὁ ἀστυνόμος παρατηρῶν συνάμα τὰ ἐναπομείναντα τεμάχια τῆς εἰκόνος, ἅτινα εἶχε συλλέξει. Καὶ ἡ κ. Βωράνδ τί ἐσκέπτετο περὶ τοῦ συζύγου της;

Ὁ Benoist δὲν ἀπεκρίθη ἀμέσως· ὅ,τι ἔμελλε νὰ εἴπῃ ἦτο τόσον σπουδαῖον, ὥστε ἐμέτρα τοὺς λόγους, οὓς ἔμελλε νὰ προφέρῃ. Δὲν δυνάμαι νὰ εὕρω λέξεις ὅπως παραστήσω τὴν πρὸς τὸν φίλον μου ἀγάπην τῆς συζύγου του Ἀρκοῦμαι νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὸν τελευταῖον μεταξὺ των διάλογον καὶ ἐκ τούτου θέλετε κρίνει.

Πῶς ἦτο κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας;

— Εὔθυμος ζωηρὰ καὶ ἥσυχος· ἄλλως τε φαίνεται εὐτυχὴς διότι τὸν ἐνυμφεύθη. Ὁ πατήρ της ἀπέθανεν εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν τῆς θυγατρός του, μήτηρ της ἐπέζησεν ὀκτὼ ἔτη· ὥστε ὡς βλέπετε εἶναι ὀρφανὴ ἀνατραφεῖσα ἀπήρά τινι φιλικῇ οἰκογενείᾳ.

— Ποίας ἡλικίας εἶναι;

— Εἰκοσιν ἐτῶν σχεδόν· καὶ νομίζω ὅτι δὲν γνωρίζει ἀπολύτως κανένα εἰς Λαβάλ.

— Δύνασθε νὰ τὴν παρακαλέσητε ἐκ μέρους μου νὰ ἔλθῃ ἐδῶ;

— Ὁ Benoist ἐξῆλθε πρὸς ἀναζήτησιν της, τὸ ὡρολόγιον ἐσήμαινε ἕνδεκα ὥρας. Τὴν εὗρε προσευχομένην ἓν τινι γωνίᾳ τῆς αἰθούσης ὅπου τὸ φέρετρον ἦν τεθειμένον. Λευκὰ ἐνδεδυμένη διότι δὲν εἶχε μέλαιναν ἐσθῆτα ἐν τῷ μεγάρῳ μὲ τὰς γέρας ἡνωμένας παρετήρει μετ' ἀγωνίας τὸ πρόσωπον ἐκείνου, ὅστις ὑπῆρξεν ἐπί τινας ὥρας μόνον σύζυγός της ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἐσκέπτετο μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι εὐτυχὴς μετ' αὐτοῦ· καὶ βαθμηδὸν θὰ τῷ ἀπέδιδε τὸν ἑαυτό της εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ ἰδικοῦ του.

Δὲν εἶναι λάθος μου, ἐὰν δὲν τὸν ἠγάπων ἄλλως... δὲν ἠδυνάμην.... Ἤτο δι' ἐμὲ ἀγαπητὸς φίλος... ἀγνοῶ ἐὰν θὰ ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἐραστής ἠγαπημένος. Δὲν ἐγεννήθη διὰ νὰ ἀγαπήσω βεβαίως, καὶ ὅμως εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ τὸν καθίστων εὐτυχῆ. Εἰς τοιαύτην θέσιν τὴν εὗρεν ὁ Benoist.

— Θέλετε νὰ ἔλθητε μαζῆ μου, τὴν ἠρώτησε χαμηλοφώνως

Ἠγέρθη καὶ τὸν ἠκολούθησε σιωπῶσα, καὶ εἰσῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ δωμάτιον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας κατεπλάγη ὑπὸ τῆς ὡραιότητος, τῆς ἐκτάκτου κομψότητός της καὶ τοῦ διακεκριμένου ὕφους της· ὑπεκλίθη εὐλαβῶς πρὸ αὐτῆς. Ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα δὲν παρετήρει τὸ κάθισμα ὅπερ τῇ προσέφερε, καὶ τὸν ὑπερέμεινε οὕτω νὰ μείνῃ ὄρθιος καὶ ἐκεῖνος.

— Συγγνώμην κυρία... μίαν λέξιν θέλω νὰ σᾶς ἀποτείνω... Γνωρίζετε ἐκ μακρόθεν ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγύς τινα κατοικοῦντα, ἢ ἔχοντα συγγενεῖς εἰς Λαβάλ;

— Λαβάλ; Ὄχι κύριε ἀπεκρίθη ἡ Ἐστέλλα, ἀφοῦ ἐσκέφθη ἐπί τινας στιγμὰς χαμαὶ νεύουσα τὴν κεφαλήν.

— Ἔχει καλῶς, δὲν ἔχω τί νὰ προσθέσω.

Ἐξῆλθεν ἐκείνη ὑποκλιθεῖσα, ὅταν δ' ἀπεμακρύνθη ὁ ἀρχηγὸς ἐστράφη πρὸς τὸν Benoist καὶ τῷ εἶπεν:

— Ἡ ἐπιστολή, ἡ πρώτη αἰτία τῆς καταστροφῆς ταύτης περιεῖχε βαβαίως κατηγορίαν κατὰ τῆς κ. δὲ Βωράνδ.

— Κατηγορίαν; συχοφαντίαν; ἠρώτησεν ὁ Benoist.

Τὸ πιστεύω ἐπείπε ψυχρῶς ὁ ἀρχηγός.

V

Οἱ Παρίσιοι ἐξεπλάγησαν τὴν πρωΐαν μανθάνοντες τὸν τραγικὸν τοῦτον θάνατον. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες, παρευρέθησαν εἰς τὴν τελετὴν τοῦ γάμου ἔσπευσαν εἰς τὸ μέγαρον δὲ Βωράνδ, ὅπως πληροφορηθοῦν περὶ τῆς καταστροφῆς ἣν πρωϊνή τις ἐφημερὶς ἐδημοσίευσεν ἐν λεπτομερείᾳ.

Ὁ Βωράνδ, νυμφευθεὶς τὴν πρωΐαν, καὶ μετά τινας ὥρας νεκρός, θὰ ἦτο πολὺ καὶ δὲν ἦτο βεβαίως τυχαῖον. Ἄλλοι ἐκ περιεργείας ἄλλοι ἐκ συμφέροντος ἔτρεξαν νὰ μάθουν.

Ἀλλ' αὐστηραὶ διαταγαὶ εἶχον δοθῇ, ὅπως οὐδεὶς εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς κυρίας Μονκλὰρ καὶ Βωράνδ. Πρόσωπά τινα ὅμως ἔχουν ἰδιαζόντως τὸ διεισδύειν εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν οἰκιῶν μὲ ἀνεξηγήτον εὐκολίαν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἐστέλλα ἐξήρχετο τοῦ δωματίου της, ἔνθα ἡ ῥάπτρια τῇ ἡτοίμαζε τὸ τοῦ πένθους ἔνδυμα, ἡ βαρώνη Πόλρεϋ ἐνεφανίσθη πρὸ αὐτῆς, προηγουμένη ὑπηρέτου ἀνυσηχοῦντος διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἐμποδίσῃ.

Πιστεύω ὅτι αἱ διαταγαί σας δὲν μὲ ἀφοροῦν, ἀγαπητὴ Ἐστέλλα. Δὲν δύνασθε εἰς τοιαύτην ὥραν ν' ἀρνηθῆτε τὴν συνδρομὴν φίλης, ἥτις ἀπελπίρωσε τὴν μητέρα σας.

— Βεβαίως, ἀγαπητὴ κυρία, ἀπεκρίθη ἡ νέα γυνή, ὀλίγον ψυχρῶς· σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν εὐγενῆ σας μέριμναν.

Ἡ κ. Πόλρεϋ τὴν παρετήρει περιέργως, ὡς παρατηρεῖ τις σπάνιόν τι νόμισμα. Ἀγαπητὴ μικρά, πόσον παράδοξος εἶναι ἡ θέσις σας· χθὲς νύμφη καὶ σήμερον χήρα. Θὰ ἔχητε βεβαίως ἀνάγκην μιᾶς φίλης εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ἔνθα εἴσθε σχεδὸν ξένη.

— Ἂς ὕδωμεν, Ἐστέλλα, εἰπέτε μοι πῶς συνέβη τοῦτο. Ἔχετε βεβαίως ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ, καὶ θὰ ἦμαι βωβὴ ὡς ὁ τάφος. Εἶσθε παρούσα; πόσον θὰ ὑπεφέρατε πτωχὸν παιδίον.

— Δὲν ἤμην ἐκεῖ, ἀπήντησε ψυχρῶς ἡ Ἐστέλλα.

— Ἦτο μόνος λοιπόν; ὑπέλαβεν ἡ κ. Πόλρεϋ. Ὁ δυστυχής, διατί νὰ τὸν ἀφήσῃς μόνον.

— Δὲν ἠξεύρω τίποτε, εἶπεν ἡ Ἐστέλλα μετὰ πικρίας καὶ δὲν δύναμαι εἰσέτι νὰ συναρμολογήσω τὰς ἰδέας μου. Ἓν μόνον ἠξεύρω ὅτι ὑπανδρεύθην χθὲς καὶ μετὰ 6 ὥρας ἤμην χήρα· ἰσχυρὰ κράσις δὲν θ' ἀντέξῃ. Σᾶς βεβαιῶ ἀγαπητὴ κυρία, ὅτι εἶμαι ἐντελῶς ἐξηντλημένη, διότι ὅταν πολὺ λυποῦμαι δὲν κλαίω, ὅπερ θὰ μ' ἀνεκούφιζεν ὀλίγον. Εὐτυχῶς ὅτι εὑρέθη φίλος τις τοῦ Ραϋμόνδου ὅστις φροντίζει δι' ὅλα.

— Πραγματικῶς τὶ θὰ ἐγίνεσθε δύο γυναῖκες μόναι. Καὶ θὰ μένετε εἰς τὸ μέγαρον;

Ἐπὶ τοῦ παρόντος βεβαίως.

— Ἦλθα, εἶπεν ἡ κ. Πόλρεϋ νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἐπανέλ-

τῶν γυναικῶν συνταγματικὴν τροποποίησιν διὰ ψήφων 80 κατὰ 31. Ὡσαύτως καὶ ἡ Γερουσία ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ ψήφων 20 κατὰ 5. Ἀλλὰ κατὰ τὸ σύνταγμα τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπως ἀπόφασίς τις περιβληθῇ κῦρος νόμου, ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους βουλευτικὰς συνόδους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δα **Ε. Κ. Ὑψωμάθειαν.** Μὴ συνεχίσητε τὸ δημοσιευθὲν σήμερον. Τὰς 4 δρ. διεθέσαμεν πρὸς ἀγορὰν μικρῶν κομψοτεχνημάτων διὰ τὸ λαχεῖον τῶν Ἀνιάτων.—Καν Κρ· Δ. **Ἀγυιάν.** Βεβαίως καὶ ἐλήφθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν, ὡς δημοσιεύεται πᾶν ὑμέτερον.—Δα Θ. Π. **Λευκωσίαν.** Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 52 ἐλήφθη. Φύλλα κ. Διαν. ἀπεστάλησαν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Καν Εὐ. Τζ. **Κων|πολιν.** Ἁπλούστατα, διότι ὁ κ. Δ. δὲν εἶναι ποσῶς ἀντιπρόσωπός μας. Ἐγράψαμεν ἐν τούτοις εἰς τὸν κ. Γεράρδον, ἵνα δίδῃ ἓν φύλλον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Δ.—Κον Δ. Β. **Γαλάζιον.** Ἐλήφθησαν 15. Ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν.—Καν Α. Ο. Εἶναι κοινοὶ τόποι. Ἀρχίσατε ἀπὸ καλὰς μεταφράσεις καὶ βραδύτερον προβαίνετε εἰς πρωτότυπα·—Καν Θ. **Μ. Πάτρας.** Ἡ ἰδική μου γνώμη θὰ ἦτο νὰ κάμῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα φορέματα, διότι ὁ συρμὸς παρέρχεται καὶ τότε τόσαι δαπάναι πηγαίνουν εἰς μάτην.—Καν Α. Σ. **Νικομήδειαν.** Εἶχε συμβῆ παρεξήγησις, διότι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ κατάλογος τῶν συνδρομητῶν τοῦ κ. Γ. Ζητοῦμεν συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν·—Καν Ε. Δ. **Πάτρας.** Δρ. 30 μετ' ἐπιστολῆς σας ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν Α. Π. Κ. **Πύργον.** Βεβαίως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους δύνασθε ν' ἀγοράσητε τὸν τόμον ὁλόκληρον. Τόμους παρελθόντων ἐτῶν ἔχομεν πάντας πλὴν τοῦ 1893, τοῦ ὁποίου θὰ ἀνατυπωθοῦν κατ' αὐτὰς ἐλλείποντές τινες ἀριθμοί.—Δα Εὐ. Μ. **Ἰθάκην.** Ἐπιστραφέντα ἐλήφθησαν ὡς καὶ δρ. 21. Ἐπιστολήν σας ὑπὸ ἡμερ. 29 Ἰαν. δὲν ἐλάβομεν. Ἄλλως ἀφεύκτως ἠθέλαμεν ἀπαντήσει. Περὶ τίνος πρόκειται; Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Δα Μ. Τ. **Σμύρνην.** Εἰς τὴν μητέρα σας ἐδώκαμεν τὰ καθυστερήσαντα φύλλα. Ἤδη στέλλονται ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν κατ' εὐθεῖαν.—Καν Δ. Μ. **Ἀργοστόλιον.** Ἀφοῦ τὸ λέγετε, οὕτω θὰ ἔχῃ. Ἴσως εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἐγένετο λάθος τι.—Κον Σπ. Δ. **Τεργέστην.** Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν εὐγενῆ φροντίδα. Νομίζω δύσκολον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ληφθῇ τοιαύτη ἀπόφασις. Ἄλλως τε ὑπάρχουν θέσεις πολὺ περισσότερον προσοδοφόροι.—Καν Μ. Α· Τρ. **Χίον.** Καλὴ ἐπιστολή σας μετὰ φρ. χρ. 12 ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν εὐγενῆ φροντίδα.—Καν Ι. Χ. Πρ· **Πάτρας.** Ἀπεστάλησαν. Ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἀθήνας.—Κον Δ. Κ. **Καραβουνάρ.** Ὁ λόγος αὐτὸς δὲν ἐτυπώθη. Ἐὰν βραδύτερον τυπωθῇ μετ' ἄλλων, θέλω εὐχαριστοῦσᾶς τὸν ἀποστείλει.—Καν Μ. Μ **Αἴγιναν.** Ἐὰν ἠξεύρετε πόσους ἀγῶνας καταβάλλομεν διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν 5 δρ. δὲν θὰ μᾶς συνεβουλεύετε αὔξησιν συνδρομῆς. Θὰ πιστεύσητε ὅτι ἐντὸς τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγράψαμεν ὑπὲρ τὰς 500 ἐπιστολὰς πρὸς κυρίας καθυστερούσας συνδρομὰς δύο καὶ τριῶν ἐτῶν, καὶ ὅτι αἱ πλεῖσται οὔτε ἀπαντοῦν κἂν. Εἶναι ἀνιαρὸς καὶ ἄχαρις ὁ ἀγών, ὁ ὑπὸ τοιούτους ὅρους διεξαγόμενος Εὐτυχῶς ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν συνδρομητριῶν μας εἶναι εὐσυνείδητοι καὶ ἐνθουσιώδεις, καὶ διὰ τῶν εὐγενῶν ἐνεργειῶν των καὶ ἐνισχυτικῶν λόγων των μᾶς ἀποζημιώνουν.—Κον Μ. Δ. Κ. **Ἰσμαΐλ.** Ὁ ἐν Πειραιεῖ κ. Καστρ. διατείνεται ὅτι οὐδεμίαν διαταγὴν ὑμῶν ἔλαβεν. Ἀληθῶς δὲν εἰξεύρω τί νὰ ὑποθέσω!—Καν Κ Β. **Χίον.** Ἐπιστολὴ μετὰ φρ· 8 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Μετάφρασις δὲν ἐδημοσιεύθη ὡς ἀκαταλλήλος.—Κον Ν. Δ. Ν. **Βῶλον.** Ἡ σιωπή μου ὅσον καὶ ἂν παρατείνεται νὰ μὴ σᾶς ἀνησυχῇ ποτε, διότι προκύπτει ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασίαν —Κας κ. Μ. Θ. Α. **Πάτρας.** Π. Χ. **Τρίπολιν** (Βαρβαρίας), Κ. Κ. **Βῶλον,** Π. Δ. Π. καὶ Β. Μ. Π. **Ἐλευσῖνα** συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Ε. Μ. Θ. **Κέρκυραν.** Βεβαίως θὰ περιέπεσαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Ἐὰν εἶχον τοὺς ἀριθμοὺς θα τὰ ἔστελλον ἐκ δευτέρου. Εὐχαρίστως θὰ στείλωμεν τὰ χρήματα καὶ θὰ ζητήσωμεν νὰ σᾶς σταλοῦν οἱ ἀριθμοί.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Τὰ ἐν τοῖς οἰκήμασι φυτὰ διὰ νὰ μὴ μαραίνωνται, ἀπαιτοῦν περιποιήσεις ἐπιμελεῖς Δὲν ἀρκεῖ νὰ τὰ ποτίζωμεν μόνον, πρέπει καὶ τὰ φύλλα των νὰ ἦναι καθαρὰ διότι τὰ φυτὰ ἀναπνεύουν διὰ τῶν φύλλων, καὶ ἐὰν ἡ ἐπιφάνεια εἶναι πλήρης κόνεως, ἡ ἀναπνοὴ εἶναι δύσκολος. Τὰ φυτὰ τὴν ἄθλιον διαπνοὴν πάλιν δια τῶν φύλλων, τὴν ἐπιτυγχάνουν, καὶ ἡ κόνις τίθεται οὕτως ὡς φραγμὸς εἰς αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τρέφονται· ἀναγκαίως τὰ φύλλα πρέπει νὰ ἦναι ἐκτάκτου καθαριότητος. Παρατηρήσατε τὰ τοῦ στολισμοῦ ἄνθη εἰς τὰς αἰθούσας, ῥίψατε ἓν λευκὸν μανδήλιον ἐπ' αὐτῶν, καὶ θὰ βεβαιωθῆτε ταχέως, ὅτι πολὺ ἀπέχουν τοῦ νὰ ἦναι καθαρά.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Καρυδάκια. 100 καρυδάκια 1)2 ὀκὰ ζάχαρη 1)2 ὀκὰ μέλι. Καθαρίζετε τὰ καρυδάκια καὶ τὰ χαράζετε τὰ ῥίπτετε εἰς κρῦο νερό Ἔπειτα βράζετε νερὸ καὶ τὰ ῥίπτετε, νὰ βράσουν ἕως νὰ πέσουν ἀπὸ τὴν κατοφίστα. Ἔπειτα τὰ ἀφίνετε πάλιν εἰς κρῦο νερὸ 3 ἡμέρας καὶ τὰ ἀλλάζετε δύω φορὰς τὴν ἡμέραν. Βράζετε τὸ σιρόπι καὶ τὰ βάζετε μέσα καὶ εἰς ἕνα τουλπανάκι ὀλίγα καριφίλια τὸ ὁποῖον ἀφίνετε ἕως ὅτου τὰ κατεβάσετε.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὡραιότατον πένθιμον ἐμβατήριον ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἀοίδιμον ἐθνικὸν ποιητὴν Ἀχιλλέα Παράσχον συνέθεσεν ὁ ἄριστος παρ' ἡμῖν μουσουργὸς κ. Τάκης Μπέτσος. Ἐξωθεν φέρεται καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀτυχοῦς ποιητοῦ. Πωλεῖται παρὰ τοῖς ἐκδόταις Deanworts καὶ Cavadis ἀντὶ 2. φρ.

Ἀτυχὴς ὡραιοτάτη ἄπορος κόρη, τυφλή, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Τῆνον ἵνα γίνῃ μοναχή. Ἔχει ἀνάγκην βοηθήματος διὰ τὰς δαπάνας τῆς μεταβάσεώς της. Αἱ φιλάνθρωποι ἂς τὴν λυπηθοῦν. Ἡ διεύθυνσίς της παρ' ἡμῖν.

θητε πάλιν παρ' ἡμῖν καὶ ν'ἀναλάβητε τὸ δωμάτοινσας ὡς ὅταν εἶσθε νέα κόρη· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπεφασίσατε...

Ἡ Ἐστέλλα τὴν παρετήρησεν ἀτενῶς ὡς εἰ θέλουσα νὰ διεισδύσῃ μέχρι τῆς καρδίας της.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆς κ. Βρυνέρ, ἡ βαρώνη ἐπεφορτίσθη ν' ἀναθρέψῃ τὴν Ἐστέλλαν οὐδεμία ἰδιαιτέρα φιλία τὴν συνέδεε μετὰ τῆς μακαρίτιδος, ἥτις ἄλλως ἀπὸ πολλοῦ ἐζαίνετο κεχωρισμένη τοῦ κοσμου, καταληφθεῖσα ὑπὸ θλιβερᾶς μονομανίας. Ἡ βαρώνη αὐτὴ ἐζήτησε τοῦτο, καὶ ὁ ἐπίτροπος τῆς ὀρφανῆς ἀπεδέχθη νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὴν ἀξιολάτρευτον αὐτὴν γυναῖκα ἥτις εἶχε τρεῖς μικρὰς θυγατέρας. Ἡ Ἐστέλλα δὲν ἔδιδεν οὐδεμίαν ἐνόχλησιν εἰς τὴν νέαν οἰκογένειάν της, καὶ ἡ κ. Πόλρεϋ δὲν ἐπεζήτει τὴν εὐγνωμοσύνην της. Καὶ αἱ τέσσαρες ἐξεπαιδεύοντο εἰς μοναστήριον καὶ ἐπανήρχοντο κατὰ τὰς διακοπάς.

Ὅταν ἡ στιγμὴ ἔφθασε καθ' ἣν αἱ νεάνιδες θὰ ἐφαίνοντο εἰς τὸν κόσμον ἡ βαρώνη Πόλρεϋ ἐδοκίμασε ποιάν τινα ἀνησυχίαν. Βεβαίως ἡ Σωσάνα ἡ πρωτότοκος, ἦτο κομψὴ σχεδὸν παρισινή, ἡ Ὀδέττη κατεῖχε θελγητρόν τι ἀνέκφραστον, ἡ Βαλεντίνη ἡ τριτότοκος, ἦτο εἰσέτι δεκατετραέτις· οὔτε λόγος περὶ αὐτῆς ἐγένετο.

Ἀλλ' ἡ Ἐστέλλα κατεῖχεν ὑψηλοφροσύνην ὑπέρμετρον. ἡ ἔκτακτος αὐτῆς ὡραιότης προσέβαλε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ θεωμένου αὐτήν, ὥστε αἱ σύντροφοι κατ' ἀνάγκην ἐθεωροῦντο ὡς ὑποδεέστεραι. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἀρχὴ λύπης διὰ τὴν βαρώνην. Ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσε δύο ἔτη, ὅτε νὰ δεικνύῃ τι κατὰ τὸ φαινόμενον. Αἴφνης ὁ δὲ Βωράνδ, ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς Ἐστέλλας. Ἡ βαρώνη ὑπέφερεν ἐκ τούτου χωρὶς ν' ἀποδείξῃ τι. Ἀλλ' ἡ Ἐστέλλα ἠννόησε τοῦτο. Διὰ τοῦτο ὅταν ἡ κ. Πόλρεϋ τῇ προέτεινε νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ δὲν ἀπεδέχθη τοῦτο.

— Θὰ μείνω ἐδῶ, εἶπεν, ἐνόσῳ ἡ κ. Μονκλὰρ ἡ θεία μου—καὶ ἐτόνισε τὴν τελευταίαν ταύτην λέξιν—θὰ ἔχῃ ἀνάγκην τῶν ἀμέσων περιποιήσεών μου Ἔπειτα . . . . . τὸ πένθος θα μὲ κρατήσῃ μακρὰν τοῦ κόσμου ἐπὶ δύο ἔτη· τότε θὰ ἴδωμεν.

— Βεβαίως εἰς τόσας δυσκόλους περιστάσεις ἡ προστασία τῆς κ. Μονκλὰρ εἶναι ἀναγκαιοτάτη.

— Ἡ προστασία της; διατί; ἡ φιλία της εἶπετε μᾶλλον.

— Ὀνομάσατέ την ὅπως θέλετε, ἀλλ' ἡ θέσις μιᾶς γυναικὸς καταστάσης χήρας τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῶν γάμων της εἶναι δύσκολος καὶ ἔχει ἀνάγκην ὑπερασπίσεως.

— Νὰ μὲ ὑπερασπισθῇ; καὶ κατά τινος;

— Κατὰ τῆς κοινῆς κακίας, ἥτις εἶναι ἀμείλικτος εἰς τοιούτου εἴδους περιστάσεις, καὶ ἥτις δὲν θὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ συμβὰν τοῦτο.

Θεέ μου . . . . . τὶ φρικτὸν . . . . αἱ λεπτομέρειαι αὗται εἶπεν ἡ Ἐστέλλα.

— Ἡ βαρώνη ἠννόησεν ὅτι ὑπερέβη τὰ ὅρια καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὸ ἥμισυ δυσηρεστημένη διότι δὲν ἐπέτυχεν εἰς τοὺς σκοπούς της.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ ἦτο πολὺ μικρὰ διὰ νὰ περιλάβῃ ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τὸ συναθροισθὲν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Ραϋμόνδου Βωράνδ. Ὁ Benoist διωργάνωσε τὰ πάντα μετ' ἀκριβείας· καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς ὑποδοχῆς παρεκάλεσε μακρυνόν τινα συγγενῆ ὅστις ἀνέλαβε νὰ δέχεται τοὺς ἐρχομένους. Ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους ἔνθα τὴν προτεραίαν ὁ Ραϋμόνδος καὶ ἡ Ἐστέλλα ὡρκίσθησαν αἰωνίαν πίστιν ἐτέθη τὸ φέρετρον τοῦ ἀτυχοῦς νυμφίου.

Ἡ Ἐστέλλα δὲν παρευρέθη ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς κακὰς γλώσσας.

Τὸ σῶμα ἐτάφη εἰς τὸ οἰκογενειακὸν κοιμητήριον ἐν τῷ νεκροταφείῳ Πὲρ-Λασέζ, καὶ ὁ Benoist ὅταν ὅλα ἐτελείωσαν, ἐπέστρεψε εἰς τὸ μέγαρον διὰ νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν κ Μονκλὰρ τῶν πεπραγμένων.

Ἡ κ. Μονκλάρ, δοκιμασθεῖσα πολὺ ἐν τῇ νεότητί της ἐν ταῖς θλίψεσιν ἀπήλαυε γῆρας, εἰρηνικόν, καὶ ἤρεμον....

Ἐνωρὶς χηρεύσασα, ἄνευ τέκνων, πλουσιωτάτη ἔφθασε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ὅτε ὁ θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ της δὲ Βωράνδ, τὴν ἔρριψεν εἰς φοβερὰν μελαγχολίαν. Ταύτης τὴν ἐξήγαγεν ἡ στοργὴ πρὸς τὸν μικρὸν Ραϋμόνδον καὶ ἡ φροντὶς περὶ τῆς ἀνατροφῆς του. Τῇ ἀπέκρυψαν τὴν ὥραν τῆς ἐκφορᾶς, καὶ ὅταν ἐνδυθεῖσα τὴν μεγάλην πένθιμον στολὴν ἠθέλησε νὰ προσευχηθῇ πρὸ τοῦ φερέτρου τοῦ τέκνου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀγαπήσει ὡς ἴδιον υἱόν, τῇ εἶπον ὅτι δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ.

Ἡ Ἐστέλλα τὴν παρηγόρησε καὶ τὴν ἔπεισε νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ μικρὸν της δωμάτιον ἔνθα ὁ Benoist καὶ τὰς εὗρε.

Ἀφοῦ διηγήθη ὅλα εἰς τὴν θείαν Μονκλάρ, ἐσιώτησε, καὶ ἡ σιωπὴ αὕτη ἐβάρυνε καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν. Ἡ Ἐστέλλα ἠθάνετο ὅτι ἐὰν αὐτη, δὲν ἦτο παροῦσα ὁ Benoist θὰ ἔλεγεν εἰς τὴν κ. Μονκλὰρ κἄτι ὅπερ ἤθελε νὰ κρύψῃ ἀπ' αὐτῆς.

Ἀπὸ τῆς προτεραίας πολλὰς ἐρωτήσεις ἀπηύθυνε καθ' ἑαυτήν. Διατὶ ὁ Ραϋμόνδος ἐφονεύθη; Πόθεν προσήρχετο ἡ ἰδιάζουσα προσοχὴ τοῦ Benoist, πρὸς αὐτήν;

(Ἀκολουθεῖ)